

Savrulma

– E.Kirişçi · 08 Aralık 2019

Makam odası... İhtişamlı ve zarif bir mekân... Ceviz ağacından koyu kahverengi masa, kütüphane, siyah deri kaplı koltuklar... Duvarlarda içleri doldurulmuş geyik, domuz, ayı başları... Makam koltuğunun arka duvarına asılmış av tüfekleri... Kapı açıldı. Orta yaşlı bir adam elinde kovası, paspası içeri girdi. Kapıyı kapadı. Yere serili kaplan postunun yanına kovayı bırakıp paspası daldırdı. Bir iki sokup çıkardı. Dudaklarında belli belirsiz bir mırıltı... Odada dört döndü, hızlı hızlı paspasladı. Beli ağrımış olacak yüzünde sıkıntılı bir ifade... Alnının terini elinin tersiyle silip masanın yanındaki pencereye yöneldi. Açtı. Rüzgâr saçlarının arasında dolandı. Derin bir soluk aldı. Rahatlamıştı. Arkasını döndüğünde koltuk tam karşısındaydı. Duvar saatine baktı. Göz hareketlerinden küçük bir hesap yaptığı anlaşılıyordu. Koltuğa yanaştı. Elini, üst kısmına koydu. Şişkin deriyi biraz sıktı. Koltuğu çevirip oturdu. Sağa sola yarım tur döndü. Keyfi yerinde... Sola tam tur döndü. Hızlı, daha hızlı, daha da hızlı... Oda etrafında dönüyordu. Pencere bir görünüp bir kayboluyordu. Bir an pencere tam tur gözüktü. Koltuk yerinden çıktı. Masanın köşesine doğru fırladı. Kaşın üzeri, masanın köşesi... Acı bir feryat... Yere kapaklandı. Alnını ovarak doğruldu. Aralanan kapı...